

KAREL MORÁVEK

Karel Morávek se narodil 1. března roku 1936 v Praze 2. Ve společné domácnosti s ním bydlel jeho otec Jaroslav Morávek, matka Zdeňka Morávková, sestra Otýlie Morávková a babička Božena Nováková.

V roce 1938, když mu byly necelé dva roky, se celá rodina přestěhovala z pražské čtvrti Kyje do Veltrus, kde žije dosud. Ve Veltrusích se nejprve nastěhovali do přízemí domu na náměstí, přezdívaného Fišmanka. Tento dům už dnes nestojí. Později se rodina stěhovala v rámci Veltrus ještě několikrát. Vždy však žili v nájemním bytě. Karel Morávek je dnes pyšný na to, že si dokázal zakoupit rodinný domek, jehož je dodnes majitelem.

V dětství měl pan Morávek hodně přátel, dělali spolu různé vylomeniny. Jedním z těch kamarádů byl stejně starý Oldřich Zika. Pan Morávek na něj dodnes rád vzpomíná a cení si toho, že se skamarádili.

Do základní školy chodil pan Morávek do Veltrus. Nejprve několik let strávil ve starých a nevyhovujících prostorách místní školy, později se všichni přestěhovali do nové Národní a střední školy Rudé armády, která stojí dodnes. Mezi jeho oblíbené předměty patřily tělocvik, trochu čeština, dějepis a zeměpis, naopak mu nešla matika a němčina.

V roce 1945 byl členem skautů, což ho velmi bavilo. Sport ho provázel celým životem, a tak není divu, že se stal členem DTJ (Dělnické tělovýchovné jednoty), kam chodil pravidelně cvičit.

Pan Morávek miloval přírodu, a proto se chtěl stát hajným. Měl slíbené místo na lesnické škole, ale nakonec se na tuto školu místo něj dostal syn místního komunistického funkcionáře. A tak se vyučil nástrojářem u pana Floriána ve Veltrusích. Nejprve pracoval v jeho dílně, později po vojně nastoupil do továrny Aero Vodochody, kde se podílel na výrobě proudových letadel. Tato práce ho velmi bavila. V pokročilém věku se stal ve Veltrusích místostarostou. Jako místní pamětník také ochotně přispívá svými vzpomínkami do místních novin - Veltruských listů.

Pan Morávek snil o tom, že se dostane na vojně k výsadkářům (parašutistům). Kvůli tomu vstoupil do Svazarmu (Svazu pro spolupráci s armádou). Zde si udělal parašutistický výcvik. Dohromady absolvoval 7 seskoků na mělnickém letišti. V roce 1955 mu přišel povolávací rozkaz na vojnu do Malacek na Slovensku. K vysněným "paragánům" se však nedostal.

Po návratu z vojny poznal svojí první a jedinou lásku Růženku. Dnes jsou spolu už 67 let. Narodil se jim jediný syn Jaroslav.

Jedním z jeho koníčků je sběr všelijakých starožitností. Postupně se začal zajímat o české mince. Dnes pan Morávek vlastní několik sbírek těchto mincí. Mezi jeho další koníčky patřil vždy sport, branná výchova a cestování - z počátku nejčastěji na kole.

Pan Morávek sám sebe charakterizuje jako klidného a mírumilovného člověka. Celý život se řídí heslem: ***“Co nechceš, aby druzí dělali tobě, nečiň ty jim.”***